

Зніми мені легенькою рукою

Дмитро Павличко

Зніми мені легенькою рукою
Сніжинку із брови, а з серця – лід
Поважності, печалі, супокою,
Всього, що я надбав за стільки літ.

Ні, не знімай, бо в серці ворухнеться
Краси твоєї молоде жало;
Ту кригу я приклав, як ніж, до серця,
Аби не так боліло і пекло.